

OTRĘTWIAŁY (2) *part praet act*

otrętwiały (1), **odrętwiały** (1); otrętwiały *ModrzBaz*; odrętwiały *Mącz*.

o oraz a *jasne*.

sg n N odrętwiał(e) (1). ◇ *pl* [*N subst* otrętwiał(e).] ◇ *I m* otrętwiałymi (1).

Sł stp brak, *Cn*: odrętwiały, *Linde XVI – XVIII w.*

1. *Zmartwiały; intermortuus, instupens, torpens, torpidus Cn (1)* : [Skorą wyfchła/ chropáwa/ żyły otrętwiałe *ProtKonterfet B.*]

Szereg: »odrętwiały albo zmartwiały« (1): *Gangrena caro emortua*, *Zgniłe/ odrętwiałe álbo zmartwiałe mięfo/ niektórzi zowá Rák chorobę. Mącz 142c.*

2. *Zobojętniały, nieczuły na coś; stupidus ModrzBaz, Cn; callosus, obstupidus, occaletus, rigidus Cn (1)* :

Szereg: »otrętwiały a baczenia dobrego nie mający« (1): ábyfmy niebyli otrętwiałymi á baczenia dobrego niemáiącemi [*ut nec simus stupidi et vacui sensu*]: á zásię ábyfmy się też názbyt zá namiętnościami ferdecznemi niepułzczáli. *ModrzBaz 8v.*

Synonim: 1. *zmartwiały*.

Cf **OTRĘTWIEĆ**, [**OTRĘTWIONY**]

MMk